

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันพุธที่ ๑๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

หลังจากหยุดส่วนราชการในวันสงกรานต์ ส่วนราชการให้เอาวันที่ ๑๓,๑๔,๑๕,๑๖ เป็นเวลา ๔ วัน วันที่ ๑๖ เป็นวันหยุดชดเชย

การประพฤติการปฏิบัติของเราเป็นมรรคเป็นอริยมรรคไม่มีวันหยุดไม่มีวันไป ความรู้ความเข้าใจเป็นการประพฤติการปฏิบัติ ปริยัติกับปฏิบัติไปพร้อม ๆ กัน ด้วยความรู้ความเข้าใจ เป็นปัญญาสัมมาทิฐิ เป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา เป็นธรรม เป็นปัจจุบันธรรม

ชีวิตของเราเปรียบเสมือนการไปยืมเงินธนาคารนี้แหละ เราไปยืมเงินธนาคาร เมื่อไหร่ ดอกเบี้ยธนาคารนั้นไม่มีวันหยุด ไม่มีเวลาหยุด

ตราบใดเรามีลมปราณ มีลมหายใจ ความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ ปริยัติกับการปฏิบัติไปพร้อม ๆ กัน ศีล สมาธิ ปัญญา ไปพร้อม ๆ กัน ไปเสมอกัน เปรียบเสมือนที่เราไปยืมเงินธนาคารนี้แหละ ดอกเบี้ยธนาคารนั้นไม่มีเวลาหยุดไม่มีวันหยุด

ชีวิตของเราน่ะมันเป็นรายรับรายจ่าย ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพน่ะ
มันเป็นรายรับรายจ่าย

พวกเราต้องมีสัมมาทิฐิมีความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง

ปัญญาสัมมาทิฐิเป็นองค์มรรค เป็นความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ
เพื่อรายรับรายจ่ายของเรานั้นจะได้สมบูรณ์ การประพฤติการปฏิบัตินั้นถึงจะสมบูรณ์
ด้วยทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะ เน้นที่ความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อไม่ให้
ขาดตกบกพร่อง

เราทั้งหลายต้องมารู้แจ้งโลกมารู้แจ้งธรรม มาเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ
ด้วยความตั้งใจตั้งเจตนา ไม่ประมาท ไม่หลง ไม่เพลิดเพลिन เพลิดเพลिनในเหยื่อ
ของโลก ความเอร็ดอร่อยของโลก ไม่หลงไม่ประมาท เห็นภัยในวัฏฏสงสาร
เป็นผู้รู้แจ้งในธรรมในสภาวะธรรม มีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ

เพื่อเอาความถูกต้องนำชีวิต เน้นที่ตัวของเรานี้เอง เน้นที่ปัสสัของเราเอง

เราทั้งหลายนะถึงเอาความถูกต้องนำชีวิต ต้องเป็นทั้งคนเก่งคนฉลาดและเป็นทั้ง
คนดีนะ ให้มารวมอยู่ที่ตัวเรานี้เอง เป็นหนึ่งเป็นเอกเป็นเอกัคคตาในการประพฤติ
การปฏิบัติ เพื่อการประพฤติการปฏิบัติของเราจะได้ชัดเจน แจ่มแจ้ง

เพื่อเราทุกคนจะได้เอาธรรมนำชีวิต เพื่อมาหยุดความไม่ถูกต้อง เป็นผู้ปฏิบัติดี
ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตรง ปฏิบัติสมควร เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ ไม่มากเกินไป
ไม่น้อยเกินไป เป็นทางสายกลาง เป็นความพอดี ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง

มีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ มีปิติมีความสุขยินดีในการประพฤติการปฏิบัติ มีเอกัคคตาเป็นหลักการเป็นอุดมการณ์อุดมธรรมในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อรายรับรายจ่ายในการดำเนินชีวิตที่เป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรมให้สมบูรณ์ทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะ

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกพวกเราทั้งหลาย ต้องให้สมบูรณ์ทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะ ด้วยความรู้ความเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ

การประพฤติการปฏิบัตินี้จะถึงจะเป็นคู่กับเราจนกว่าจะหมดอายุขัยจนหมดลมปราณ

อายุขัยของพวกเราสมัยปัจจุบันนี้ เรามีการพัฒนาเรื่องจิตเรื่องใจ พัฒนาวิทยาศาสตร์ พัฒนาเทคโนโลยี เราพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน อายุขัยของเรานะอยู่ได้ร่วมร้อยปีนะ หนึ่งศตวรรษนะ อยู่ร่วมร้อยปี หรืออาจจะมากกว่านั้นอีก

เราทั้งหลายนะพากันมามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะเรามีโอกาสมีเวลาที่สร้างบารมีสร้างความคิดที่ประกอบด้วยปัญญา เป็นบารมีเบื้องต้น อย่างกลาง อย่างสูงนะ เป็นบารมี ๑๐ ทศ ๒๐ ทศ ๓๐ ทศ

เราทั้งหลายให้ตั้งใจตั้งใจเจตนาให้จิตใจเป็นหนึ่งในเอกัคคตา อยู่กับความว่างจากความเป็นตัวเป็นตนนะ ก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ

หยุดด้วยความรู้ด้วยความเข้าใจ ด้วยการประพฤติการปฏิบัติ หยุดด้วยศีลที่ติดต่อกันเนื่องเป็นสัมมาสมาธิ เป็นสมาธิธรรมชาติ สมาธินั้นก็จะเป็นสัมมาสมาธิเป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณด้วยสมาธิด้วยปัญญา

เข้าสู่ความวิเวกด้วยความรู้ความเข้าใจ เอาพระธรรมพระวินัยที่เป็นสมมติสัจจะ ที่มีอยู่หลายล้านสมมตินะมาประพฤติมาปฏิบัติ เป็นความรู้คู่กับการประพฤติ การปฏิบัติ ศีลสมาธิปัญญาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเป็นเอกัคคตาไม่แยกกัน เป็นมรรค เป็นอริยมรรค พระธรรมพระวินัยเป็นสมมติสัจจะมีหลายล้านสมมติ

ให้เราพากันมีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะว่าพระธรรมพระวินัยนี้เป็นสิ่งที่มีคุณมีประโยชน์ต่อหมู่มวลมนุษย์ทั้งหลาย

พระธรรมพระวินัยที่เป็นธรรมเป็นธรรมนุญเป็นรัฐธรรมนุญที่เป็นสิ่งที่มีอุปการคุณมาก ทำให้เราหยุดความไม่ถูกต้อง ทำให้เรายกเลิกสิ่งไม่ถูกต้อง เป็นเหตุเป็นปัจจัยให้เราได้ประพฤติได้ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ทำให้เราทำในสิ่งที่สมควรที่จะต้องทำ เพราะสิ่งเหล่านั้นมันเป็นความดีที่ประกอบด้วยปัญญา ยกเลิกในสิ่งที่ควรต้องยกเลิก ในสิ่งที่ผิดพลาดในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เป็นสิ่งที่สมควรอย่างยิ่งในการยกเลิก ด้วยความรู้ความเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสกับพวกเราทั้งหลายว่า

เธอทั้งหลายนะ ต้องเอาธรรมนำชีวิต อย่าได้พากันเพลิดเพลिनอย่าได้พากันประมาท จะทำให้เราพลาดโอกาสพลาดเวลาเสียเวลา เราต้องก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ ต้องตั้งอกตั้งใจตั้งเจตนา ให้มีปิติมีสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ อย่าพากันประมาท เพราะเราต้องหยุดความประมาท หยุดความเพลิดเพลिन หยุดความหลงด้วยองค์มรรคด้วยอริยมรรค

ให้พากันรู้เข้าใจ เธอทั้งหลายอย่าพากันประมาท ความประมาทมันเป็นความต่างปร้อยของศีลของสมาธิของปัญญา ให้ตั้งใจตั้งเจตนาอย่าให้ประมาท

ความประมาทความบกพร่องคือปมด้อยแห่งชีวิต ชีวิตของเรามันจะไปไหนไม่ได้
มันจะวกวนอยู่กับความหลงของเราเองด้วยความประมาท

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่าเธอทั้งหลายจงยังความไม่ประมาท
ให้ถึงพร้อมเถิด สิ่งทีล่องไปแล้วเอากลับคืนมาไม่ได้ ให้เข้าใจ เจ็บแล้วต้องรู้จักจำ
ต้องเห็นภัยในวิญญูสงสาร เห็นภัยในความประมาท

สิ่งไหนก็ไม่ประเสริฐก็เท่ากับเอาธรรมนำชีวิต เอาพระธรรมพระวินัยนำชีวิต
เอาธรรม เอาธรรมนุญ เอารัฐธรรมนุญนำชีวิต

พากันมีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ ไม่มีอะไรจะดีจะประเสริฐยิ่งกว่า
การประพฤติการปฏิบัติ

ให้พวกเราทั้งหลายเน้นมาที่ตัวของเรานี่เอง เราต้องรู้ต้องเข้าใจในการประพฤติ
การปฏิบัติ เราทั้งหลายอย่าไปตามความหลงอย่าไปตามความประมาท อย่าไปตาม
สิ่งแวดล้อม เราต้องหยุดด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยการประพฤติการปฏิบัติ มีปิติ
มีความสุขมีเอกัคคตาด้วยพระธรรมพระวินัย ในการประพฤติการปฏิบัติ
ด้วยพระธรรมพระวินัย รู้สิ่งที่เป็นคุณเป็นอุปการะคุณ

เอาพระธรรมเอาพระวินัยนำชีวิต

ให้พวกเราเข้าใจ อย่าได้ไปเพลิดเพลिनอย่าได้ไปประมาท เพราะรูปทั้งหลายนั้น
มันไม่จบ เสียงมันไม่จบ กลิ่น รส โผฏฐัพพะธรรมารมณ์สิ่งที่มากระทบทั้งหลาย
มันไม่จบ เราต้องรู้เข้าใจ ต้องเอาพระธรรมพระวินัย มามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา
ในการประพฤติการปฏิบัติ

ให้พวกเราทั้งหลายมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ ไม่มีอะไรที่จะมีความสุข
ยิ่งกว่าความถูกต้อง

เราทั้งหลายต้องเอาความถูกต้องของเรากลับคืนมาด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ

เราต้องกลับมาหาความถูกต้อง กลับมาหาพระนิพพานบ้านที่แท้จริงของเรานะ

เราทั้งหลายรู้มัยว่า ความถูกต้องคือบ้านที่แท้จริง พระนิพพานที่แท้จริง
พระธรรมพระวินัยด้วยความรู้ความเข้าใจ ต้องเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ

อวิชาความหลงนะมันไม่ใช่ความถูกต้อง มันไม่ใช่บ้านของเราที่แท้จริงนะ

เราทั้งหลายอย่าไปหลงให้ตัวเองเสียเวลา หลงทางเสียเวลา

อย่าไปเพลิดเพลिनอย่าไปประมาท ให้เอารูปเอาเสียงเอากลิ่นรสโผฏฐัพพะ
ธรรมารมณ์นี้มาเป็นโจทย์เป็นข้อสอบและตอบด้วยความรู้ความเข้าใจ เข้าสู่
การประพฤติการปฏิบัติที่เป็นปริยัติกับการปฏิบัติเพื่อให้เป็นธรรม เป็นปัจจุบันธรรม

มีความสุขมีปิติมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ ต้องก้าวไปด้วยความรู้
ความเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ

ปริยัติกับการปฏิบัติต้องเป็นคู่กัน มันแยกกันไม่ได้ ศีลกับปัญญาไม่แยกกัน
สมาธิกับปัญญาไม่แยกกัน เพราะการประพฤติการปฏิบัติของเรานั้นต้องเป็นธรรม
เป็นปัจจุบันธรรม ถ้าเราแยกกันนะการประพฤติการปฏิบัติของเรานั้นก็จะไม่สมบูรณ์
ทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะ

การประพฤติการปฏิบัติมันต้องเป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา เป็นธรรม เป็นปัจจุบันธรรม เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอยู่ในปัจจุบันนี้ เพราะอดีตก็คือปัจจุบันนี้แหละ อนาคตที่ยังมาไม่ถึง ฐานก็อยู่ที่ปัจจุบัน

เราต้องรู้กระบวนการแห่งการเวียนว่ายตายเกิด ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่า เพราะสิ่งนี้มีสิ่งต่อไปมันถึงมี เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ

พระศาสนาคือธรรมะ ธรรมะนั้นคือพระศาสนา ในโลกนี้มีสมมติอยู่หลายล้านสมมติให้เราเข้าใจ

พระศาสนาถึงจะมีหลายชื่อก็ไม่เป็นไร ให้พวกเราเข้าใจเรื่องพระศาสนา พระศาสนาชื่อธรรมะ ธรรมะคือพระศาสนา อันนี้เป็นเพียงชื่อของสมมติ เราจะเอาชื่ออะไรก็ได้ จะชื่อศาสนาพุทธก็ได้ ศาสนาคริสต์ก็ได้ ศาสนาอิสลามก็ได้ ศาสนาพราหมณ์ฮินดูอะไรต่าง ๆ นั่นคือชื่อ แต่ความหมายก็คืออันเดียวกันคือธรรมะ คือเหตุคือปัจจัยเพื่อให้เราเข้าสู่ความถูกต้อง เพื่อเอาความถูกต้องนำชีวิต ยกเลิกนิติบุคคลตัวตน

เราทั้งหลายต้องมีหลักการมีอุดมการณ์อุดมธรรม เราทั้งหลายอย่าไปทะเลาะกัน เรื่องผิดเรื่องถูก เรื่องดีเรื่องชั่ว เรื่องพระศาสนา

พระศาสนาคือความหมายอันเดียวกัน คือธรรมะ คือธรรมานุญ คือรัฐธรรมานุญ

โลกนี้ที่เป็นวงกลมหมุนรอบตัวเองหมุนรอบดวงอาทิตย์เป็นกลางวัน ๑๒ ชั่วโมง กลางคืน ๑๒ ชั่วโมง มีหลักการเดียวกันคือเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมบุญรัฐธรรมบุญ นำชีวิต

ให้พวกเราทั้งหลายเข้าใจ เน้นมาที่เราที่ตัวเรานี้แหละไม่ต้องไปเน้นที่ผู้อื่น

อย่างพระพุทธเจ้าท่านก็เน้นที่พระพุทธเจ้าทำพุทธกิจของพระพุทธเจ้า

พระอรหันต์ได้ฟังพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าท่านก็เน้นที่พระอรหันต์ เราเป็นข้าราชการนักการเมืองเป็นนักบวชก็เน้นมาที่ตัวเราเอง

เราทั้งหลายต้องรู้การประพฤติการปฏิบัติ เราจะได้รู้จักการประพฤติการปฏิบัติ ของเรานะ

พระศาสนาคือธรรมะ ธรรมะคือพระศาสนา เราทั้งหลายต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาพระศานานำชีวิต อย่าเอาความหลงนำชีวิต อย่าเอาตัวตนนำชีวิต เอาตัวตน นำชีวิตมันจะพังทลายเพราะมันเป็นความไม่ถูกต้อง มันจะพังทลายเหมือนตึก สตง. นี้แหละ

รู้มียเห็นมียเข้าใจมีย ตึก สตง. สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินในการใช้จ่าย การบริหารเงินของประเทศนะ มีสำนักงานใหญ่ศูนย์กลางอยู่กรุงเทพมหานคร เป็นตึกใหญ่สามสิบกว่าชั้น ด้วยความเป็นนิติบุคคล ด้วยตัวด้วยตน เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง มีแต่ไปแก้ไขคนอื่น แก้ไขบุคคลอื่น ลืมไป ประมาท หลง เพลิดเพลินไปแก้ไขคนอื่น ไม่ได้เดินทางสายกลาง ไม่ได้แก้คนอื่นและแก้ตนเองไปพร้อม ๆ กันมันเลยพังทลาย

ด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจมันเลยพังทลาย ตึก สตง.จึงพังทลาย เพราะไปแก้ตั้งแต่ปลายเหตุ ไม่ได้แก้ทั้งตนเองไม่ได้แก้ทั้งคนอื่น

ประเทศไทยนะแผ่นดินไหวที่ประเทศพม่า ศูนย์กลางแผ่นดินไหวอยู่ที่เมืองมัณฑะเลย์ห่างไกลจากกรุงเทพมหานครร่วม ๆ พันกิโลเมตรนะ ตึก สตง.อยู่ห่างไกลก็ต้องพังทลายเพราะความไม่ถูกต้อง เพราะเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเอาตัวตนนำชีวิต ไม่เอาธรรมนำชีวิต เอาทุจริตนำชีวิต ชีวิตมันเลยพัง

เราคิดดูดี ๆ นะ ทำไมถึงตึกอื่น ๆ นะ สูงกว่าตึก สตง.ตั้งหลายสิบตึกไม่พังทลาย ไม่ใช่ตึกต่าง ๆ เค้าไม่ได้โก่งกินคอร์รัปชันนะ เค้าโก่งกินคอร์รัปชันเหมือนกัน แต่โก่งกินคอร์รัปชันน้อยกว่า ตึก สตง.โก่งกินมาก ความถูกต้องไม่มีนะ เมื่อวิบากกรรมมันสุกงอม เห็นมัยรู้มัยมันก็พังเหมือนตึก สตง.นี้แหละ

ให้พวกเราทั้งหลายรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านถึงบอกให้พวกเราทั้งหลายว่า เราอย่าไปหลง อย่าไปเพเลิดเพลีน อย่าไปประมาท

เพราะทุกสิ่งทุกอย่างนั้น เราต้องรู้เราต้องเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ

เมื่อเรามีตามันก็มีรูป มีหูก็มีเสียง มีจมูกก็มีกลิ่น มีลิ้นก็มีรส มีกายก็มีสัมผัส มีใจก็มีจิต เราต้องรู้ว่าทุกอย่างมันเป็นวัฏจักร มันเป็นวงกลม เราต้องรู้เข้าใจเรื่องเหตุเรื่องปัจจัย

เราต้องรู้เข้าใจเหมือนเรื่องกลางวันกลางคืนนี้แหละ กลางวันก็มี ๑๒ ชั่วโมง กลางคืนก็มี ๑๒ ชั่วโมง มันหมุนรอบตัวเองหมุนรอบดวงอาทิตย์

เราต้องรู้เข้าใจเรื่องกลางวันกลางคืน

เราต้องรู้เข้าใจเรื่องกรรมใหม่กรรมเก่า

เราต้องรู้เข้าใจเรื่องอายตนะภายนอกอายตนะภายใน รู้เข้าใจเรื่องธาตุทั้ง ๔
ชั้นทั้ง ๕ อายตนะทั้ง ๖

เราทั้งหลายต้องมารู้เข้าใจ ถ้าไม่รู้ไม่เข้าใจเดี๋ยวมันจะพังทลายเหมือนตึก สตง.

ให้รู้ให้เข้าใจนะ เราจะได้ไปตามอริยาไปตามความหลงนะ เราทั้งหลาย
จะได้หยุดอริยาความรู้ด้วยความเข้าใจด้วยการประพฤติการปฏิบัติ เพราะการ
ประพฤติการปฏิบัติไม่มีใครทำให้เราได้ปฏิบัติ ให้เราได้เราต้องปฏิบัติด้วยปลื้ม
ของเราเอง ด้วยการประพฤติการปฏิบัติของเราเอง

เราทั้งหลายมีโอกาสมิเวลาพอ ๆ กันนั่นแหละ ไม่มีใครมากน้อยกว่ากันให้รู้เข้าใจ
ในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะว่าการประพฤติการปฏิบัติมันอยู่ที่ความรู้
ความเข้าใจ เราทั้งหลายจะได้บริโภคทุกอย่างด้วยความรู้ความเข้าใจ ไม่มากเกินไป
ไม่น้อยเกินไป

อย่างวันหนึ่งคืนหนึ่งนะ มนุษย์เราต้องมีความสงบและมีปัญญา มีปัญญา
มีความสงบ เพราะธรรมชาติมันเป็นประภัสสรอย่างนั้น เราต้องมีความสงบมีปัญญา
เรามีปัญญาก็มีศีล เรามีศีลก็มีปัญญาอยู่ในอันเดียวกันนั่นแหละ เรามีสมาธิเราก็มี
ปัญญา เราต้องรู้เข้าใจ

วันหนึ่งคืนหนึ่งมนุษย์เราถึงเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงเศรษฐกิจพอเพียงเพียงพอ เหมือนในหลวงรัชกาลที่ ๙ ของเมืองไทย ท่านตรัสกับพสกนิกรชาวไทยว่า เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจเรื่องเหตุเรื่องปัจจัยเราจะได้แก้ไขเหตุปัจจัยให้ถูกต้องเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดี เข้าถึงความ เป็นประภัสสร เพราะทุกอย่าง เป็นประภัสสร

เราอยากให้มีมากมีมันก็ไม่มาก อยากให้มีน้อยมีมันก็ไม่น้อย เพราะทุกอย่าง เป็นประภัสสร เราต้องรู้เข้าใจว่าทุกสิ่งทุกอย่างนั้นมันเป็นประภัสสร เราต้องรู้เข้าใจ ความรู้ความเข้าใจนี้มันจะเป็นความสงบเป็นปัญญา เป็นปัญญาเป็นความสงบ

การนอนการพักผ่อนของเราก็ต้องรู้จัก การทานอาหารอย่างนี้เราก็ต้องรู้จัก เราทั้งหลายจะได้บริโภคทุกอย่างด้วยปัญญา บริโภคทางตาหูจมูกลิ้นกายใจ เราจะได้บริโภคทุกอย่างด้วยปัญญา เราจะได้ยกทุกอย่างเข้าสู่ความว่าง เพื่อความ เป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม นี่มันเป็นศิลปะแห่งชีวิต มันเป็นสมาธิเป็นสัมมาสมาธิ มันเป็นบารมี ๑๐ ทศ ๒๐ ทศ ๓๐ ทศ

ให้พวกเรารู้เข้าใจ เพื่อเราจะได้เอาความสงบกับปัญญานำชีวิต

เราทั้งหลายจะถึงจะเข้าใจในสิ่งที่ประเสริฐ เราจะได้เข้าใจว่าพระธรรมพระวินัย นั้นจะนำเราเข้าสู่ความวิเวก เข้าสู่พระนิพพานบ้านที่แท้จริงของเราตั้งแต่เรายังไม่ตาย

ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลายนะ ท่านทั้งหลายเป็นคนดีเป็นคนมีปัญญา
เป็นคนมีปัญญาเป็นคนดี ต้องเอาชีวิตที่ประเสริฐนี้มาประพาศติมาปฏิบัติ
ด้วยความรู้ความเข้าใจ ต้องพากันเข้าถึงพระนิพพานบ้านที่แท้จริงตั้งแต่ยังไม่ตาย
นี้แหละ ให้รู้เข้าใจ

ให้เข้าใจนะ การเรียนหนังสือก็จะเป็นคุณ การทำงานก็จะเป็นคุณ จะเป็น
บริสุทธิ์คุณทั้งกายทั้งวาจาทั้งใจทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีพ ทุกอย่างจะมีแต่คุณ
ด้วยความรู้ความเข้าใจ เรื่องอริยสัจสี่ เข้าสู่ภาคประพาศติภาคปฏิบัติ เข้าสู่พระนิพพาน
บ้านที่แท้จริง
